

Lektion 18

غسل تعمید کودک و عشا ربانی

غسل تعمید کودک

بگذارید بچه ها نزد من آیند.

در این متن عیسی مسیح میفرماید: " بگذارید بچه ها نزد من آیند؛ مانع آنان نشوید...." (مرقس ۱۰، ۱۳ تا ۱۶) بخشی جدایپرور از مراسم غسل تعمید ما است. این متن به عنوان دلیلی برای غسل تعمید کودکان در کلیساي لوتری استفاده میشود. با این وجود، این متن، متن غسل تعمیدی نیست و اصلاً به موضوع غسل تعمید نمی پردازد. ولی ما این متن را برای نشان دادن اینکه در غسل تعمید، خود عیسی مسیح است که غسل میدهد، اوست که کنار حوضچه غسل خوش آمد میگوید و اوست که خود همگی را، کودکان را همانند بزرگسالان، به غسل تعمید دعوت میکند.

بحث گسترده در خصوص اینکه تا چه اندازه بزرگسال بودن برای تعمید شدن ضروری است، از پرسش هایی در مورد اینکه، ایمان چیست، و تا چه اندازه باید پیش از غسل شدن ایمان داشت، ریشه میگیرد. در بعضی از شاخهای مسیحیت (مثلًا باپتیست ها) معتقدند که، ایمانی آگاهانه و صادقانه (آشکارانه) برای غسل تعمید شدن ضروری است. به همین دلیل آنها تنها بزرگسالان را (نه کودکان را) تعمید میدهند. در صورتیکه در کلیساي لوتری، ما این موضوع را به این صورت تفسیر میکنیم، که کودکان و نوزادان بطور طبیعی و ابتدا به ساکن ایمان درونی دارند. درک ما از ایمان در اینجا اعتقاد غریزی است.

بحث در مورد اینکه آیا ایمان پیش از غسل تعمید و یا بعد از آن میاید، از جمله مربوط به درک ما از انجیل مرقس فصل ۱۶، خط ۱۵ تا ۱۶ است: " در آخر عیسی به آن یازده شاگرد، وقتی شام می خوردند ظاهر شد و ایشان را بخاطر بی ایمانی و سماجتشان سرزنش کرد، زیرا گفته های کسانی که او را بعد از مرگ زنده دیده بودند، باور نکرده بودند. سپس به ایشان گفت: " بروید به سراسر جهان و بیام انجیل را به مردم برسانید. کسانی که ایمان بیاورند و غسل تعمید بگیرند، نجات مییابند، اما کسانی که ایمان نباورند، داوری خواهند شد. "

علامت، معنی و ایمان

علامت: در غسل تعمید سمبول هایی وجود دارد مثل آب و کلماتی که کشیش هنگام غسل تعمید میگوید.

معنی:

تغیرات ناشی از خداوند: پیشترها، این اعتقاد وجود داشت که کودک تعمید نشده، تحت تاثیر شیطان قرار میگیرد، چرا که انسان با غریزه گناه متولد میشود. (غریزه گناه، عقیده ایست بیانگر آنکه، پس از آدم و حوا، انسان به طور غریزی قادر به دوری از گناه نیست) به همین دلیل مراسم غسل تعمید، با بیرون راندن ارواح شیطانی آغاز میشد. این عقیده ای است که البته ما مدت ها پیش از آن فاصله گرفتیم، ولی ما قسمتی از آن را در مراسم بصورت کشیدن نشانه صلیب و نفی کردن شیطان، که در آغاز اصول اعتقدات هستند، حفظ کرده ایم. ("آیا از شیطان و همه اعمال و آثار او فاصله میگیری") در سده هجدهم میلادی، مراسم نفی شیطان در شرف ناپدید شدن بود. در آن زمان برای بسیاری در کلیسا مهم بود، که همه چیزبایستی از دریچه منطق و خرد، درک شود. امروزه کلیساي ما یکی از محدود کلیساهايی هست که مراسم نفی شیطان، حفظ نموده. وقتی غسل تعمید میگیریم، کشیش نشانه صلیبی بر صورت و سینه ما میکشد، که به این معنی است که ما تا ابد به عیسی مسیح تعلق داریم. صلیب نشانه برکتی است، که به ما داده شده و میگوید که خداوند ما را دوست دارد، و همواره یادآور غسل تعمید گرفتن ما است. یک کشیش و فیلسوف دانمارکی به اسم گروندوی نشانه صلیب را، نشانه ای فراتر از بیرون راندن ارواح شرور می دانست، او معتقد بود که کشیدن صلیب، نشانه آن است که، با غسل تعمید، رابطه تعلق انسان تغییر می یابد، و انسان به عیسی مسیح متعلق میشود.

همانگونه کشیش هنگام غسل میگوید: " نشانه مقدس صلیب را بر روی صورت و سینه ات دریافت کن،
بعنوان گواهی براینکه تو به منجی مصلوب و رستاخیز شده، خداوند ما عیسی مسیح، تعلق
داری ".

آمُرُّش گناهان: از نظر لوتر انسان ها گناهکار هستند، او همینطور معتقد بود که به هنگام غسل تعمید انسان می باشد، برای بزرگ تر کردن ارزش نمادین غسل تعمید، به طور کامل در آب فرو برود. آب سمبل این است که در هنگام غسل تعمید آن انسان گناهکار، در آب غرق میشود، و به جای او انسانی که گناهانش آمرزیده شده است، و متعلق به عیسی مسیح است، متولد میشود. پاولس همچنین، از این تصویر برای توضیح این موضوع استفاده میکند که ما در غسل تعمید با مسیح میمیریم، و با او دوباره رستاخیز میکنیم. گروندی دیدگاهی دیگری نسبت به این موضوع داشت. او کودک را عاری از هر گناهی میدید. برای او گناه نخستین با خودخواهی و خودمحوری ابراز میشود، از دیدگاه گروندی این چیزی بود که بعد از بزرگتر شدن کودک پدیدار میشود. از این رو کودک عاری از هر گناه است - و با ایمان ترین موجودات محسوب میشود.

حوضجه غسل تعمید: " از کلمه لاتینی "fons" ریشه میگیرد، که به معنای چشمها است. این کلمه به معنای غسل تعمید به عنوان عملی زندگی بخش، تاکید میکند.

وعده: غسل تعمید و عده ای از جانب خداوند است، از آنجا که معنی و مفهوم آن - مبرا از گناه شدن- و به زندگی جاودانی رسیدن است.

ایمان: مارتین لوتر و فیلسوف دانمارکی گروندی هر دو به این نکته که ایمان کودک، ایمانی واقعی و راستین است، اهمیت میدادند. ایمان چیزی نیست که تنها یک شخص از روی منطق بتواند دارای آن باشد. برخلاف انتظار، ایمان داشتن برای بالغها مشکل تر است، چرا که منطق سد راه ایمان میشود. لوتر و گروندی هر دو معتقد بودند که ایمان اعتماد است (اعتماد به وعده ای که خداوند به هنگام غسل تعمید به ما میدهد).

عشاء رباني

تکامل در عشاء رباني

عشاء رباني به معنای وعده غذا خداوند است. در انجيل، وعده غذائي تنها به عنوان آنچه گرسنگي و تشنجي را برطرف میکند، فهميده نميشود، بلکه وعده غذائي همچنین به عنوان مشاركت بين انسان ها با يكينگ و انسانها با خداوند است. فهميدن وعده غذائي به عنوان هديه اى از جانب خداوند لازمه درك عشا رباني است. عيسى مسیح با آخرين شامي که با شاگرдан خود در شب پيش از مرگ خود خورد، عشا رباني را آغاز کرد. پس از مرگ او، عشا رباني به عنوان يك سمبل شاخص ترین ويزگي ها در اولين كليساها بود. - عشا رباني از همان زمان تا به حال در كليساها در تمام دنيا دیده شد.

عشاء رباني در کتب عصر جديد به طرز قابل توجهی بهتر از کتب عهد عتيق توصيف شده است. در ابتدا عشا رباني يك وعده غذائي واقعی بود، که مسيحيان با يكينگ ميخورند. در مورد اين موضوع ميتوان به طور مثال در اعمال رسولان ۲، خط ۴۲، ۴۶ تا ۴۷ خواند، جايی که نوشته شده است: در تعليمي که رسولان می دادند و در آبيين شام خداوند و دعا، ايمانداران مرتب شرکت ميکرند. و هر روز مرتب در خانه خدا با هم عبادت ميکرند، در خانه ها برای شام خداوند جمع ميشدند، و با خوشحالی و شکرگزاری هر چه داشتند با هم ميخورند. در اينجا به وضوح شرح داده ميشود که مراسم عشا رباني در تشكيل اجتماع مسيحيان نقشي مهم ايفا ميکرده. آبيين شام در منزل شخصي برگزار ميشد، ولی هميشه آنطور که ميبايسن، نبود، مساله اي که پولس با نامه به مسيحيان قرنتس نوشته، قابل رؤيت است (اول قرنتنيان، ۱۲، خط ۱۷ تا ۳۴). در اينجا هر کسی غذای خود را ميخورد، و آن را با ديگران سهيم نميشود. از اين رو، در حالی که برخی از مسيحيان در كليسا هيج چيزی برای خوردن نداشتند، ديگران غذا خوشمزه و فراوان بيش از حد نياز خود ميخورند. به اين ترتيب عشا رباني از آنچه اجتماع و مشاركت را تشيك ميداد به آنچه باعث اسراف در كليسا ميشد، تبديل شد.

از ابتداء مراسم عشا ربانی مراسمی بود، که همه مسیحیان در آن شرکت میکردند و هرکس با آنچه در حد توانش بود به برگزاری مراسم غذا کمک میکرد. در ابتداء عشا ربانی همچنین فراتر از یک وعده غذایی و یک مشارکت نیز بود. اعمال رسولان ۲، خط ۴۴ تا ۴۵؛ به این ترتیب، تمام ایمان داران با هم بودند و هرچه داشتند را با هم تقسیم میکردند. ایشان دارایی خود را نیز میفروختند و بین فقرات تقسیم می نمودند؛ از حدود سال ۴۰۰ آیین تغییر یافت، وعده غذایی که پیشتر در منزل میل میشد، به وعده غذایی تبدیل شد که به مراسم عبادت در منزل شخصی تعقیل نداشت.

در اول قرنیان فصل ۱۱، خط ۲۳ تا ۲۵ میتوانیم بخوانیم که مسیح در غروب روز پنجشنبه میثاق، هنگامی که شام عشا ربانی را بین شاگردان خود تقسیم نمود، از چه کلماتی استفاده کرد. این کلمات، کلماتی هستند که ما از آنها، در حال حاضر در کلیسا به هنگام شروع مراسم عشا ربانی، یعنی هنگامی که نان و شراب را برای تقسیم کردن آمده میکنیم، استفاده میکنیم: "این است آنچه خود خداوندان عیسی مسیح درباره این شام فرموده است و من هم قبلاً آن را به شما تعلیم داده ام: خداوند ما عیسی مسیح، در شبی که یهودا به او خیانت کرد، نان را به دست گرفت، و پس از شکر گذاری آن را پاره کرد و به شاگردان خود داد و گفت "این را بگیرید و بخورید. این بدن من است که در راه شما فدا میکنم. این آئین را به یاد من نگاه دارید." همچنین پس از شام، پیاله را به دست گرفت و فرمود: "این پیاله، نشان پیمان تازه ای است میان خدا و شما، که با خون من بسته شده است. هر گاه از آن مینوشید، بیاد من باشید".

پرسش مهمی که مسیحیان را در طول تاریخ و همچنان امروز به خود مشغول کرده است، این است چگونه باید کلمات "بدن و خون" را در ارتباط با آین عشا ربانی درک کنیم. آیا مسیحیان معتقدند که واقعاً بدن و خون عیسی است؟ گرایش های مختلفی در خصوص جواب به این سؤال وجود دارد. کلیسای کاتولیک به این معتقد است که در طی آئین عشا ربانی یک دگرگونی حقیقی (استحاله) نان و شراب اتفاق میافتد، به طوری که آنها حقیقتاً به بدن و خون عیسی مسیح تبدیل میشوند. (هرچند شکل ظاهری آنها تغییری نمیکند)، به همین دلیل است که کاتولیکان نان و شراب آغاز کننده (دگرگون کننده) را با احترام بسیار به کار می گیرند، و حتی ذره ای از آن نباید هدر رود. کلیسای لوتری معتقد است که آنچه با اهمیت است، حضور شخص عیسی مسیح در طول آئین عشا ربانی است (زمان حال واقعی¹). کلیسای اصلاح شده معتقد است که عشا ربانی تنها یک وعده غذایی یادبود نمادین است.

همین سؤال باعث به وجود آمدن بسیاری اختلافات میان کلیساهای و بزرگترین مانع برای برگزاری دسته جمعی مراسم عبادت همراه با عشا ربانی توسط مسیحیان از همه کلیساهای بوده است. کلیسای کاتولیک به سهیم کردن عشا ربانی با غیر کاتولیکان تن در نمیدهد. (دیدگاه کاتولیکی و لوتری در مورد عشا ربانی در روزگار ما، ضرورتاً فاصله چندانی از یکدیگر ندارند، عدم مشارکت در عشا ربانی از سوی کلیسای کاتولیک، پیش از هر چیز دیگری به تقاضت دیدگاه ها نسبت به نقش کشیش، توجیه میشود.)

در انجیل یوحنا به طور مستقیم نامی از عشا ربانی برده نشده است، ولی اشاراتی به آن در این انجیل وجود دارد. یوحنا فصل ۶، خط ۳۵ : "... من نان حیات هستم. هر آنکه نزد من آید، دیگر گرسنه نخواهد ماند. کسانی که به من ایمان آورند، هرگز تشننه نخواهند گردید." نان زندگی، نانی است که ما از جانب خداوند دریافت میکنیم. نانی که ما از آن زنده هستیم - نان معمولی روزمره نیست، ولی آنچه " زندگی ما را به دویش میکشد". متن به محتوى کلمات آئین عشا ربانی شباht دارد : " بگیرید و بخورید، این است بدن من و غیره ..."

¹ realpræsens

یوحنای فصل ۶ خط ۴۸: " من نان زندگی هستم. پدران شما در بیابان از آن خوردند و عاقبت مردند. اما هر آنکه از این نان آسمانی بخورد، تا به ابد زنده میماند. "

یوحنای فصل ۶ خط ۵۳ تا ۵۴: " این که میگوییم عین حقیقت است: تا بدن مسیح را نخوردید و خون او را ننوشید، هرگز نمیتوانید زندگی جاوید داشته باشید. ولی کسی که بدنه را بخورد و خونم را بنوشید زندگی جاوید دارد، و من در روز قیامت او را زنده خواهم ساخت. " در اینجا مطلع میشویم که ایمان به مسیح به معنای یک پیمان و امید به این است که مرگ هرگز بر ما پیروز نخواهد شد. درست مانند غسل تعمید، عشا ربانی نیز، تنها در زندگی جاودانی به کمال خود میرسد.

عهدی کهن و عهدی جدید.

شامی که عیسی مسیح در کنار شاگردان خود حاضر کرد، شام عید پاکی بود، که در آن زمان طبق سنتی یهودی، در آن آزادی قوم یهود از دست برده داران فرعون های مصر را جشن میگرفتند. جشن عید پاک یهودی با نام " نان فطیر " نیز شناخته میشود (انجیل لوقا ۲۲، ۷ تا ۱۳) همانطور که ذکر شد، گفته میشود که در آن زمان نان ترش شده بهنگام عید پاک یهودیان خورده میشد (سبزیهای تلخ). این عمل برای یادآوری مهاجرت از مصر انجام میشده، هنگامی که آنها فرصت کافی برای تهیه خمیر جهت پخت نان را نداشتند و مجبور شدند با خمیر ترش نشده (فطیر) نان را بپزند (خروج ۱۲، ۱ تا ۴۸)

مسیح از این سنت در یک مدت زمان طولانی پیروی میکند؛ او به طور مثال نان و شراب را برکت میدهد، ولی همچنین عهد جدید را، که به عهد قدیمی مرتبط نیست، ایجاد میکند. فدکاری او، که برای خاطر ما بر صلیب درگذشت، به جای عهد قدیم، و قربانی هایی که قوم یهود به معبد آورندند، گذاشته شد. عهد جدید به این معنا است که خداوند رابطه ای جدید با همه انسانها برقرار کرده است. این عهد، دیگر فقط مربوط به قوم یهود، مانند عهد کهن نیست. آن، عهد جدید است، که حواریون و ما، هر بار عشا ربانی برگزار میکنیم، باید به یاد داشته باشیم.

علامت، معنی و ایمان

علامت یا سمبول: نان، شراب و کلمات اساسی که قرائت میشوند همه علامت یا سمبول هستند.
معنی: در عشا ربانی ما عضوی از یک اجتماع میشویم. در انجیل غذا معادل مشارکت است. ما به آنان که غذای خود را با هم سهیم میشویم، تعلق داریم.

۱) اولاً، عشا ربانی مشارکت با عیسی مسیح رستاخیز است.

۲) دوماً، مشارکت و اجتماع برای ماست که در یک روز بخصوص در کلیسا هستیم و عشا ربانی را با هم سهیم میشویم.

۳) علاوه بر آن، مشارکتی با درگذشتگان است. در بسیاری، بخصوص کلیساها قدمی، کلیسا آئین عشا ربانی را پشت محارب ادامه میدهد که نشان دهنده این است که ما عشا ربانی را با آنان که درگذشته اند، شریک هستیم.

۴) با این حال عشا ربانی مشارکتی بین تمام کلیساها جهان نیز هست، هر چند عشا ربانی همانطور که ذکر شد، یکی از موضوعات تفرقه انداز بین کلیساها است.

وقتی گفته میشود که به ما آمرزش از گناهان در حین آین عطا میشود، به این معنی نیست، که این چیزی است که تنها در طی مراسم عشا ربانی به ما داده میشود، بلکه آمرزش از گناهان همزمان با مشارکت با عیسی مسیح بوجود ماید. درست مانند غسل تعمید، عشا ربانی نیز، تنها در زندگی جاودانی به کمال خود میرسد.

ایمان: روش صحیح دریافت عشا ربانی، ایمان به وعده ای که در آن نهفته است میباشد. همزمان عشا ربانی این ایمان را به وجود میآورد.